

Creațiunea si moralitate

In acest studiu vom vorbi despre drepturi si datorii. Noua fiintelor umane ne place sa vorbim despre drepturi, in special cand este vorba de drepturile noastre, dar ne simțim incozi cand este vorba de datoriile noastre. Fara indoiala nu exista drept fara sa existe responsabilitate, pentru ca responsabilitatea sau drepturile indiferent cum ai vrea sa le numesti este cercul protector al drepturilor. Dintre toate drepturile cred ca dreptul libertatii este primul si cel mai mare dintre drepturi. Dumnezeu a creat fiinta umana libera. Libertatea este un drept inalienabil, acest fapt a fost stabilita de Dumnezeu inca de la inceput. Sa vedem ce zice Geneza 2,16.17:

„¹⁶Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;

¹⁷dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”

Exista multa lume care se preocupa spunand: „Si ce drept a avut Dumnezeu pentru ai interzice ceva fiintei umane? Cum puteau Adam si Eva fiind liberi sa respecte o regula stabilita im mod arbitrar de Dumnezeu.” Acest tip de intrebare poate fi interesanta, dar cine o pune nu stie ce spune. In primul rand trebuie sa intelegem ce inseamna sa fii liber. Libertatea implica faptul de a alege, a pleca, a veni, nimeni nu iti poate limita acest drept. Dar pentru a putea alege, trebuie sa ai la dispozitie cel putin doua optiuni. Daca exista numai o alternativa, cum mai poti alege, si daca nu poti alege, cum poti fi liber? Pentru a avea dreptul de a merge si a veni, drumul trebuie sa aiba cel putin doua sensuri, unul dus si altul de intors, daca nu ar fi asa cum ai putea sa vii daca nu ai pe unde pleca? De aceea cand Dumnezeu a zis lui Adam si Evei ca nu trebuie sa se atinga de pomul cunostintei binelui si raului, nu le interzicea nimic, ceea ce de fapt facea era sa le dea dreptul de a alege intre a atinge si a nu atinge, a asculta sau a nu asculta. Dar ma vei intreba ca nu au fost ei amenintati ca daca se vor atinge de copac vor muri? Nu prietene, nu i-a amenintat, ci le-a descris rezultatul, consecinta inevitabila de ce s-ar intampla daca ar folosi rau libertatea de a alege. De exemplu daca eu si nepotul meu suntem pe terasa unei cladiri de 20 de etaje si ii spun copilului sa nu se apropie de margine, pentru ca daca o va face va cadea si va muri, aceasta inseamna ca eu il amenint, sau in fond ii prezinta consecintele faptului ca se apropie prea mult de margine? Astfel avertismentul facut de Dumnezeu primilor nostri parinti nu era o amenintare, ci era o simpla constientizare a responsabilitatii pe care libertatea o cere, dar in acelasi timp era si o forma de exprimare a dragostei Sale, a grijii Sale pentru ei.

Noi depindem 100% de Dumnezeu. Luca il prezinta acest fapt in Faptele Apostolilor afirmand ca in El, adica in Isus Hristos existam si ne miscam. Pe de alta parte viata nu este numai respiratie sau miscare, viata este insusi Dumnezeu. Fiinta umana ar trai cu adevarat numai daca ar avea comuniune continua cu Dumnezeu. Separat de el, viata nu mai este viata, ci o simpla forma de sobrevivire, iar acesta Dumnezeu nu o doreste pentru fiii Sai.

In a doua parte a studiului vom vedea ce inseamna sa fim creati dupa chipul si asemanarea Creatorului. Geneza 1,26-28:

„²⁶Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.”

²⁷Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte

femeiască i-a făcut.

²⁸Dumnezeu i-a binecuvântat, și Dumnezeu le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."

Incepând cu acest text, vom încerca să înțelegem ce înseamnă a fi creați după chipul lui Dumnezeu. Te rog să observi că odată creați, Adam și Eva au primit să stăpânească peste pământ, peste pasări și peste toate vietuitoarele create. Așa după cum Dumnezeu stăpânește peste cer și pământ pentru că El este Creatorul, tot așa și omul va stăpâni peste animale, pești și pasări. Acest aspect arată una dintre asemănările omului cu Dumnezeu, stăpânirea. Dumnezeu stăpânește cerurile și pământul iar omul stăpânește peste pământ pentru că însuși Dumnezeu l-a însărcinat.

Un alt aspect care reflectă asemănarea cu Dumnezeu, este faptul că ființa umană nu a fost creată singură după cum Dumnezeu nu este singur, este singurul Dumnezeu, da, dar sunt trei persoane diferite, iar dacă sunt trei înseamnă că se relatează, cei trei acționează ca și Unul singur, fiecare își conservă individualitatea și fără îndoială că individualitatea celor trei se unește într-una singură, în gândire, sentiment și acțiune. Este un mister ce mintea umană nu poate înțelege, dar Dumnezeu creând ființa umană a spus „Sa facem om după chipul și asemănarea Noastră.” Adică vrea să spună că nu a dorit să îl creeze singur pentru că în acest fel ar putea să cadă în mrejele egoismului, să îi facem barbat și femeie, pentru că între ei să existe relație și între noi. Aici găsim asemănarea morală între noi și Creatorul nostru. Unde sunt unul sau doi, trebuie să existe relații, și unde există realități, trebuie să existe drepturi și responsabilități, iar aici intră în scenă moralitatea, care are de a face cu relațiile. Moralitatea este capacitatea de a distinge între corect și încorect, între ce este rău și bine. În Geneza 9,6 găsim un loc în care se exprimă moralitatea într-o formă explicită asociată cu asemănarea cu Creatorul:

„⁶Dacă varsă cineva sângele omului, și sângele lui să fie vărsat de om; căci Dumnezeu a făcut pe om după chipul Lui.”

Îți dai seama aspectul moral ce implică asemănarea cu Dumnezeu. Dar mai există un alt text, Iacov 3,9 unde spune:

„⁹Cu ea binecuvântăm pe Domnul, și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.”

Adică, asemănarea cu Dumnezeu pentru Iacov implică și folosirea limbii în relațiile umane, pentru bine sau pentru rău. Deci moralitatea este parte din crearea noastră și este făcută după asemănarea cu Dumnezeu.

Dar ce este o ființă morală? Pentru a răspunde trebuie să înțelegem ce este valoarea morală. Moralitatea se definește tot ceea ce ajută ființa umană să se realizeze pe baza dignității persoanei sale. Valoarea morală conduce la binele moral și are de a face cu un complex de reguli care definesc comportamentul uman. Aceste comportamente se compun din obiceiuri și fapte și are posibilitatea de a alege între toate posibilitățile care îi se oferă în fiecare situație.

Valoarea morală îi dă posibilitatea analizei, de a fi uman, cu voința și libertatea sa. Fără îndoială a trăi în minciună, a folosi violența, sau a comite o infracțiune, degradează persoana, deteriorează ființa umană, îl face inuman. Din contra, acțiunile morale cum ar fi, trăirea adevărului, acțiunea cu sinceritate, a căuta împlinirea dreptății, toate acestea înalta ființa umană.

Partea a treia a acestui studiu, are de a face cu faptul că moralitatea nu este numai a ști ce este bine și rău în relațiile umane. Conceptul de moralitate este mult mai profund și are de a face cu recunoașterea că toate ființele umane suntem parte în aceeași familie și avem același sânge. Fapte 17,26:

„²⁶El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor”

Aici găsim o puternică explicație morală, toți suntem frați, între ființele umane nu pot exista nici un tip de bariere, bogati, saraci, albi, negri, galbeni, mexicani, brazilieni, etc. toți provenim din Adam și Eva și prin venele noastre curge același sange. Acesta nu este numai o problemă spirituală și este chiar pură realitate. De aceea violența, nedreptatea și inegalitatea între ființele umane este un atentat la valoarea morală a omului. Pe zi ce trece conceptul rasial, politic sau economic ridică ziduri între ființele umane, omul pierde dignitatea umană degradându-se la un nivel inferior al animalului. Prov. 14,31 spune:

„³¹Cine asuprește pe sărac, batjocorește pe Ziditorul său, dar cine are milă de cel lipsit, cinstește pe Ziditorul său”

Teoria selecției speciilor a lui Darwin contrazice concepția biblică, pentru că această teorie arată că supraviețuiesc numai cei puternici, iar cei slabi nu sunt altceva decât scări pe care cei puternici calca pentru a putea urca și supraviețui. Acest fapt este total împotriva principiilor morale ale creației făcute de Dumnezeu este chiar imoral, de aceea a renunța să crezi în creația unui Dumnezeu drept implică a renunța la tot ce este moral și a lăsa ființele umane să se distrugă una pe alta, supraviețuind numai cei mai puternici.

Partea a patra a studiului are de a face cu caracterul lui Dumnezeu. Unul dintre aspectele prin care omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu este caracterul. Când Adam și Eva au ieșit din mâinile creatoare ale lui Dumnezeu, aveau un caracter perfect, dar păcatul a făcut ca acest caracter să fie deformat. Astăzi din păcate suntem numai o umbră a caracterului lui Dumnezeu, o caricatură grotescă, iar Isus a venit în această lume chiar pentru a reproduce caracterul lui Dumnezeu în ființa umană. În prima sa predică cunoscută ca și predică de pe munte spune ceea ce spune în Matei 4,44-48:

*„⁴⁴Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc,
⁴⁵ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți.
⁴⁶Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii?
⁴⁷Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel?
⁴⁸Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”*

O prietene, cum oare putem iubi dușmanii noștri? Cu caracterul cu care ne-am născut este imposibil, este nevoie de puterea transformatoare a lui Hristos care să ne recupereze imaginea lui Dumnezeu pe care am pierdut-o datorită păcatului. Acest drum este unul lung și dureros numit sfântire, un proces de învățare în fiecare zi cu Isus, deși cu tendința de a cădea totuși prin puterea lui Dumnezeu ridicându-ne și continuând drumul nostru, și astfel încetul cu încetul caracterul lui Dumnezeu să înceapă să fie reprodus în ființa umană.

Ajungem la sfârșitul acestui studiu, vorbind despre moralitate și responsabilitate. Fapte 17,30-31 spune:

*„³⁰Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință, și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască;
³¹pentru că a rânduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul, pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți...”*

Aici se vorbește de judecata, adică plata responsabilității. Libertatea este relaționată cu dreptul de alege, dar dreptul de alege este legat cu răspunderea pentru faptele noastre făcute. Acest fapt este universal nu este necesar să fii religios pentru a-l accepta, este parte din etica umană, orice acțiune are o consecință. Cu Dumnezeu nu poate fi diferit, el ne-a creat liberi, putem să alegem, dar mai devreme sau mai târziu va trebui să răspundem pentru forma în care am acționat. În Matei 25,31-40 Isus prezintă o parabolă pe care doresc să o prezint:

„³¹Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale.

³²Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre;

³³și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui.

³⁴Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.

³⁵Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit;

³⁶am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.’

³⁷Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete, și Ți-am dat de ai băut?”

³⁸Când Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat?”

³⁹Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și am venit pe la Tine?”

⁴⁰Drept răspuns, Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.”

Iti dai seama, la judecata finală, Dumnezeu ne va judeca cu privire la forma în care ne comportăm cu ceilalți, în special cu cei care sunt în dezavantaj, Dumnezeu o relaționează aceasta cu responsabilitatea morală a fiecăruia. Acest fapt trebuie să îl analizăm cu seriozitate, suntem liberi, diferiți de animale care sunt sclavii propriilor lor instincte, noi suntem liberi, dar libertatea cere răspundere pentru faptele făcute. Într-o zi va trebui să răspundem pentru faptele noastre făcute pentru bine sau pentru rău. Gandeste bine și analizează cu atenție aceasta.